

til mig i den Henseende, hvad de vil, jeg er mig ingen Skyld bevidst, og jeg er fuldkommen overbevist om, at jeg er saa sandhedskærlig som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, endog som det ærede Medlem fra Thisted.

Men nu har vi hørt dette, som forfærder mig for Landets Skyld og af Hensyn til Værdigheden af vore Forhandlinger, for hele vor Politiks Skyld, at det ærede Medlem for Københavns 1. Valgkreds skyder dette, om man nu mener, at jeg har handlet rigtigt den eller den Dag — om jeg var fiffig nok til at hjælpe mig ud af en vis Situation — i Forgrunden og siger, det er det store Spørgsmaal her i dansk Politik. Det er det, vi skal til Valg paa, hvis vi skal til Valg. Ganske uanset min Personlighed vil jeg dog tilraade den høje Rigsdag at betænke sig to Gange og atter to Gange paa, om det er sømmeligt, at vi gaar til Valg her i Landet paa dette, og det samtidig med, at vi har en stor og vigtig Sag for, denne Sag om Øernes Afstaaelse, som — jeg maa sige det igen — efter min Mening bør afgøres straks af denne Rigsdag, fordi der efter min Mening er store Betæneligheder ved at vente.

Der er store Betæneligheder — jeg maa sige det endnu en Gang saa stærkt, jeg kan, det er, synes jeg, min Pligt — ved at tage et Valg, paa denne Sag. Jeg vil absolut ikke gaa fra, at Regeringen tvinges ind paa Valget ved en Forkastelse her i Rigsdagen af Forslaget til Beslutning. Hvis enten Folketinget eller Lands tinget forkaster Forslaget, hvis Sagen ikke gennemføres, er Regeringen absolut forpligtet overfor de forenede Stater til at forsøge, om Sagen kan gennemføres ved Valg. Men jeg fraraader Valg. Absolut fraraader jeg Valg og gør det ikke mindst, efter at denne Forhandling er ført her i Salen. Ikke af Hensyn til, hvad det ærede Medlem siger om den Tillid, som han nu ikke kan vinde tilbage til denne Regering. Naar det ærede Medlem faar tænkt sig bedre om, vinder han den maa-ske tilbage, og gør han det ikke, maa jeg sige: Det var ikke det ærede Medlem, jeg hentydede til, da jeg brugte det Udtryk: forvirrede Eksistenser. Det var helt andre Folk end dette ærede Medlem af Folketinget, som jeg til Dato ikke har haft mindste Grund til at betegne paa en saa lidet høflig Maade. Men jeg vil bede det ærede Medlem overveje, om ikke den Tale, han her har holdt, nærmer ham til dette, at han er forvirret, for naar det ærede Med-

lem nu udtaler og for Alvor mener, at i Fremtiden kan ingen Erklæring af denne Regering tages for god, saa er det ærede Medlem der ude, hvor Grænsen mellem sund Dømmekraft og ikke sund Dømmekraft ligger. Men det maa jeg nu skyde til Side. Af den Grund er det ikke, jeg fraraader Valget. Vil man Valg, saa kan man vel faa det, men jeg fraraader det, fordi det efterhaanden er blevet klart, at naar vi kommer til Valg paa et internationalt Spørgsmaal, risikerer vi her til Lands, at Stemninger, Følelser, som det under den nuværende Situation gælder om at holde nede, som det gælder om ikke kommer til at adskille Partierne, kan komme til at virke ved Valget. Det er farligt.

Naar jeg har set den Presse, der har skrevet om disse Sager i disse Dage — jeg maa tilstaa, jeg har kun set den indtil de sidste Dage, for jeg kan ikke holde ud at se den være dels saa taabelig og dels saa lumpen, værlig talt, som den er, jeg vil ikke besvære min Hjerne med disse Udgydelser, saa jeg kender dem kun til en vis Grad, men det er ogsaa nok — naar jeg har set, hvad der fremkommer i Pressen, gribes jeg af Forfærdelse for Landets Skyld. Det siger jeg med den største Alvor og den fuldkomneste Sikkerhed. Hvis vi skal til Valg paa dette Grundlag, risikerer vi, at der bliver ligesom to Strømninger her i Landet, der mødes; jeg kan ikke udtrykke mig tydeligere her, end jeg gør, men det er usigeligt farligt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing anførte overfor mig, at allerede var der i den fremmede Presse kommet Udtalelser om, at til en saadan Regering kunde man ikke have Tillid. Jeg har imidlertid ikke ved nogen Lejlighed set en saadan Storm rejse sig mod en enkelt Mand eller et Parti, før der straks i et eller andet fremmed Blad findes en Udtalelse, som man kan holde sig til. Det gaar i Almindelighed saadan til, at man sender denne Udtalelse til det fremmede Blad, en Korrespondent besørger dette let og hurtigt. Dog lige meget med dette, men hvis vi gaar til den Valgkamp, som nu truer, vil Udlandets Opmærksomhed i højeste Grad være henvendt paa ethvert Ord, der siges i denne. Naar det er en international Sag, der giver Anledning til Valgkamp, kan man være sikker paa, at der er stor Fare for Landet forbundet med at tage denne Valgkamp. Men hvad skal Ministeriet gøre? Vi, som er Regering, kan i Øjeblikket ikke undgaa den,